اطلاعات حقوقی

کاملیا محمودی
وکیل رسمی دادگاه های کالیفرنیا و فدرال
camelia@camelialaw.com

اداره ی اموال در صورت ناتوانی ذهنی

در شماره های پیش، در مورد وصیت نامه و Living Trust و انتخاب یک شخص امین که اداره ی اموال شما را بعد از فوت به عهده بگیرد، نکاتی یادآور شدم. در این فرصت، نکاتی درباره مواردی که نیازبه چنین شخصی، در زمان حیات وجود داشته باشد، یادآور می شوم.
در زمان حاضر که از سلامتی و توانایی ذهنی برخوردار هستید، بهترین زمانی است که در مورد آینده، تصمیم گیری و برنامه ریزی کنید.
برنامه ریزی شما می تواند نه تنها بعد از فوت، بلکه در زمان حیات برای زمانی که توانایی ذهنی خود را از دست دهید، کمک بزرگی برایتان باشد. با اینکه ما، در مورد فوت و یا مریضی خودمان فکر نمی کنیم، متأسفانه احتمال بروز حادثه برای همه ی ما امکان پذیر است.
یکی از نمونه هایی که توانایی ذهنی اش را از دست داده، فردی است که بعد از تصادفی در "کوما" به سر می برد و یا شخصی که دچار بیماری آلزایمر شده است.
خانواده ای را می شناسیم که با این مشکل روبرو شد ولی خوشبختانه به دلیل اینکه از قبل مدارک لازم را تهیه کرده بودند از نظر قانونی، کارهایشان آسانتر پیش رفت. داستان آنها به این صورت بود: آقای «ولی»، ۷۹ ساله، مبتلا به بیماری آلزایمر است و همراه همسرش چندسالی است که در کنار یکدیگر با این بیماری جنگیده اند.
در ابتدای این بیماری، از دست دادن حافظه، زیاد جدی تلقی نشد، برای اینکه مثلاً آقای «ولی» فراموش می کرد که کلیدهایش را کجا گذاشته است. بعدها این مشکلات ادامه پیدا کردند و مثلاً ایشان فراموش می کرد که دفتر بانکی شان را کجا گذاشته است؟ آیا چکی نوشته است؟ آیا از حسابش برداشت کرده است؟ دکتر خانوادگیشان تشخیص داد که ایشان از فراموشی یا (dementia) رنج می برد و این به تدریج در حال پیشرفت بود. هر چقدر زمان بیشتر گذشت، مشکلات آقای ولی بیشتر و بیشتر شد، به حدی که نه فقط او فراموش می کرد که کلیدهایش را کجا گذاشته، بلکه حتی مطمئن نبود که کلید به چه دردی می خورد و مورد استفاده ی آن چیست. خانم ولی تمام سعی خود را کرد که همسرش را در منزلشان نگهدارد.
فرزندانش بالاخره مادرشان را متقاعد کردند که برای رفاه بیشتر برای هر دو پدر و مادرشان، پدرشان را برای نگهداری روزانه به محلی که «Adult Day Care» نامیده می شود، ببرند.
این کار را کردند و پدر را ۵ روز در هفته به محل نگهداری روزانه بردند. آقای «ولی» دارای چند حساب بانکی، یک خانه، خانه ای که اجاره داده بودند و یک ماشین بود. برای پرداخت هزینه ی روزانه ی آقای «ولی»، خانمشان مجبور به فروش تعدادی اموال شده بودند.
تمام اموال آقای ولی فقط به اسم خودشان بود و از نظر قانونی، هرگونه خرید، فروش، اجاره، اخذ وام و کارهای دیگر که مربوط به اداره ی اموال آقای «ولی» بود، فقط باید توسط خودشان انجام می گرفت، مگر اینکه ایشان از طریق یک وکالتنامه ی

قانونی، شخصی را برای انجام این امور تعیین کرده باشند.
خوشبختانه در مورد این خانواده، چند سال پیش آقای «ولی» زمانی که هنوز از سلامت کامل برخوردار بود، یک وکالتنامه رسمی، به انضمام بقیه ی مدارک Trust و وصیت نامه تهیه کرده بودند.
خانم «ولی »از طریق وکالتنامه ی فوق، درحال حاضر، دارای اختیار تام قانونی در مورد اداره ی امور مالی ایشان هستند و کارهایشان حداقل از نظر قانونی به راحتی پیش رفت.
وکالتنامه یک مدرک کتبی رسمی است که شخصی به شخص دیگر، حق و اختیاری می دهد که بجای او انجام امور شخصی و مالی اش را به عهده بگیرد. این حق و اختیار زمانی به پایان می رسد که شخص توانایی ذهنی خود را از دست بدهد و به اصطلاح «incapacitated» شود.
مگر اینکه این وکالتنامه از نوع قابل دوام باشد که آنرا «Durable Power of Attorney» می نامند. این به این معناست که اگر شما زمانی توانایی خود را برای انجام امورتان از دست بدهید، یک شخصی که اطمینان دارید، به عنوان نماینده، به جای شما انجام امور شخصی و مالی شما را از طریق قانونی به عهده بگیرد. شما می توانید و کالتنامه خود را طوری تنظیم کنید که خودتان مسئول همه کارهایتان باشید و فقط و فقط در زمانی که دچار توانایی ذهنی شوید، نماینده ی شما دارای اختیار شود. شما همچنین می توانید قدرت محدودی به نماینده تان بدهید که مثلاً فقط بتواند حسابهایتان را پرداخت کند. این معمولاً بهتر از این است که اسم شخص را به حسابتان اضافه کنید.
نماینده ی شما نمی تواند بدون اجازه کتبی شما از اموال شما چیزی بعنوان هدیه برای خود برداشت کند. این قدرت حق و اختیار وکالتنامه، با فوت شما به پایان می رسد. باید خیلی احتیاط کنید و قبل از امضای وکالتنامه، محتویات آنرا دقیقاً متوجه شوید، چه بسا موارد زیادی هستند که اشخاص مسن تمام پس انداز زندگیشان را از طریق نماینده شان (که در بعضی موارد افراد فامیلشان هستند) از دست داده اند.
تا زمانی که از توانایی کامل ذهنی برخوردارید، شما می توانید وکالتنامه تان را تغییر دهید و یا آنرا کنسل کنید. نوع دیگر وکالتنامه در مورد تصمیم گیری درباره معالجه و درمان است که در فرصتهای بعدی به آن اشاره خواهم کرد.

لطفا پیشنهادات خود را در مورد موضوع مورد نظرتان (برای مقالات آینده) را به من از طریق ایمیل یا تلفن اطلاع دهید. ۲۸۷-۲۰۳۰(۴۰۸)

ادامه مطلب

در حاشیه خبرها ...

از صفحه ۳۲

دو- میفرماید ادیان گوناگون را بررسی کنید و بهترین آنها را انتخاب کنید (فبشروا...)
داستان کشتن مرتدین بر می گردد به ابتدای اسلام و پس از درگذشت پیامبر اسلام که عده ای از مسلمانان برای فرار از پرداخت ذکوه و غیره از اسلام برگشتند و ابوبکر خلیفه اول که بیم داشت به این ترتیب اساس اسلام از بین برود، با آنها با خشونت کامل رفتار کرد و همه را به قتل رساند که این حوادث به جنگهای "رده" معروف است و طی آن بسیاری ازمسلمانان نیز در جنگ با مرتدین کشته شدند از جمله تعداد زیادی از کسانی که قرآن را از حفظ داشتند و اگر ابوبکر به آن زودی در نمی گذشت، شاید او را هم مانند سه جانشین بعدی اش و به انتقام آن همه کشت و کشتار به قتل می رساندند. تاکنون کسانی را که از دین خارج می شدند براساس همان عرف اسلامی عملاً محکوم به اعدام می کردند و به صورت آشکار و پنهان می کشتند و حتی کشندگان به این امر افتخار نیز می کردند از جمله قاتل احمد کسروی که کارت ویزیتی هم چاپ کرده و در آن پس از ذکر نامش عنوان پرافتخار کشنده احمد کسروی را داده بود چاپ کرده بودند. حتی سه سال پیش در جمهوری اسلامی یک روحانی به نام حبیب الله آشوری که از دوستان سابق علی خامنه ای رهبر فعلی بود، از سوی دادگاه انقلاب محکوم و اعدام کردند و گفته شده که اتهام او دست کشیدن از اسلام بوده است. اما دادگاههای دادگستری، دارای قوانینی نیستند که بتوانند حکمی، نه تنها اعدام حتی حکمی مبنی بر جریمه یا حبس این افراد صادر کنند. از همین روی مدتی پیش که دو نفر به نام های محمد متین آزاد و آرش بصیرت به اتهام تغییر دین به این دادگاه ها فرا خوانده شده بودند، بدون محکومیت آزاد شدند. حال جمهوری اسلامی میخواهد این مساله، یعنی اعدام مرتدین را به صورت قانونی درآورد، تا از گرویدن گروهی مسلمانان به ادیان دیگر جلوگیری کنند. زیرا این رژیم اسلامی از سوی کشورهای مسلمان جهان به شدت مورد انتقاد قرار گرفته و این گریز گروه های بیشمار از اسلام را نتیجه اعمال و رویه خشونت آمیز و غیرانسانی رژیم اسلامی میدانند. البته اگر چنین قانونی از سوی مجلس تصویب شود، هم مخالف حقوق قوانین حقوق بشر است و هم خلاف دستورات قرآن که هر دو بر آزادی انتخاب دین از سوی انسان ها صراحت دارند. تمام انسان هایی هم که تاکنون به بهانه انحراف از اسلام یا تغییر دین بصورت مستقیم و غیرمستقیم کشته اند، خونشان پایمال شده و قربانی تعصب بیجای رژیم اسلامی و یا افراد متعصب و بی خبر از دستورات دینی شده اند. حال آیا هر مسلمان شیعه ای حق ندارد از این آقایان بپرسد شما که هر وقت لازم دانسته اید اعمال خود را به استناد دستورات قرآن به خورد ما داده اید، چگونه است که در این مورد که هیچ دستور قرآنی نداریم براساس رویه و سنت ابوبکر عمل می کنید، همان ابوبکری که قرن ها همین شیعیان شنیع ترین دشنام ها را نثار او و دخترش عایشه همسر پیامبر کردند. کوسه و ریشه پهن یعنی همین؟ ما را کلاه نمدی گیر آورده ای بابام جان.

عضویت پا در هوا

من معتقدم که جمهوری اسلامی، بالاخره پس از آن که تمام گربه رقصانی های خود را برای وقت کشی و به دست آوردن فرصت بیشتر برای دستیابی به بمب اتمی به جایی رساند که دیگر نتواند آفتاب حقیقت ساختن بمب اتمی را منکر شود، از آژانس انرژی اتمی خارج شده و یکباره زیر هرآنچه هست خواهد زد تاکنون بارها جسته و گریخته شنیده شده که مثلاً نمایندگان مجلس از دولت پرسیده اند که چرا جمهوری اسلامی از عضویت آژانس خارج نمی شود. اما اشکال عمده رژیم آنجاست که هنوز اعتماد به نفس کافی و لازم را ندارد و هرگاه مطمئن شود که موفق به ساختن بمب اتمی شده است، آنوقت با کمال شجاعت و ضمن اعلام این موضوع به آگاهی جهانیان خواهد رساند که از این لحظه دیگر عضو سازمان انرژی اتمی نیست و هیچ تعهدی نسبت به این سازمان ندارد و هرکشوری هم که بخواهد مزاحم جمهوری اسلامی و فعالیت اتمی آن کشور شود، پاسخ او با بمب اتمی داده خواهد شد. در همین زمینه باید افزود که جمهوری اسلامی خواستار عضویت در شورای حکام آژانس بین المللی بود، اما علی اصغر سلطانیه نماینده جمهوری اسلامی در آژانس که از قرار پاره ای از افراد خانواده اش در همین آمریکای جهان خوار زندگی می کنند، اعلام کرد که جمهوری اسلامی به نفع سوریه دیگر کشور داوطلب که آن کشور نیز مظنون به داشتن فعالیت هایی در زمینه دستیابی به انرژی اتمی است، از درخواست خود، دست برداشته و خود را از نامزدی این سمت کنار می کشد. شاید این مطلب یعنی کنار کشیدن جمهوری اسلامی از عضویت در شورای حکام آژانس هم با قصد خروج رژیم اسلامی از این آژانس بی ارتباط نباشد. اما اکنون که مسایل گوناگون و از همه مهمتر مشکلات اقتصادی جهان تمام مشکلات دیگر را تحت الشعاع خود قرار داده است، فعلاً مساله انرژی اتمی ماند تا توسط اوباما شاید به جایی بکشد. خلاصه سال ۲۰۰۹ سال انرژی اتمی و جمهوری اسلامی است. به هرحال شما این نوشته مرا آنجا که پیش بینی کرده ام، بالاخره جمهوری اسلامی از آژانس کناره گیری خواهد کرد، قاب کرده و جایی محفوظ نگهدارید، اما امیدوارم کار به آنجا نکشد و دنیای بحرانی ما وضعیتی بحرانی تر و آشفته تر پیدا نکند که بالاخره دود آن به چشم ملت ایران خواهد رفت و امیدوارم تا آن زمان تکلیف این رژیم نیز با دنیا روشن شده باشد.

درود بر شما

نام عده ای که در این قسمت آورده ام مربوط به کسانی است که هر موقع نام آنان را می شنوم یا مصاحبه و گفتگویی از آنان در رادیوهای بین المللی پخش می شود، سبب خوشحالی قلبی ام شده و برآنان به سبب شجاعت، صراحت لهجه و توانشان در مقابله با استبداد و زورگویی درود می فرستم. این افراد کسانی هست که بدون مجامله، بدون تقیه و لاپوشانی و با جسارت حرف دل مردم را می زنند و با شجاعت از رژیم اسلامی و کارهای خلاف آن انتقاد می کنند. ای کاش من هم این جسارت و شجاعت و شهامت این زنان و مردان را داشتم.
نعمت احمدی: وکیل دادگستری
پروین اردلان: فعال حقوق بشر
سیمین بهبهانی: شاعر
محمدعلی دادخواه: وکیل دادگستری وعضوکانون مدافعان حقوق بشر
دکتر علی رشیدی: کارشناس مسائل اقتصادی و عضو اتاق بازرگانی
دکتر ناصر زرافشان: وکیل دادگستری
عیسی سحرخیز: روزنامه نگار
عبدالفتاح سلطانی: وکیل دادگستری، عضوکانون وکلا
دکتر قاسم شعله سعدی: نماینده پیشین مجلس شورای اسلامی
شیرین عبادی: وکیل دادگستری
عباس عبدی: پژوهشگر و روزنامه نگار
فریده غیرت: وکیل دادگستری
نرگس محمدی: فعال حقوق بشر
دکتر احمدملکی: رئیس پیشین تر دانشگاه تهران
شیوا نظر آهاری: از فعالین حقوق صنفی دانشجویان
این افراد کسانی هستند که در رژیم رعب آور و بگیر و به بند و بکش اسلامی، در حقیقت جان برکف نهاده و از حقانیت و حقوق این و آن دفاع می کنند و برای استقرار آزادی و به وجود آوردن هوای تازه تلاش و مبارزه می کنند. البته نه در خارج مرزها، بلکه در ایران و رو در روی مقامات جمهوری اسلامی. به گمان من وظیفه هر رسانه گروهی برون مرزی است که گاه گاه به مناسبت یا بی مناسبت نامی از این نام آوران برده، به کوشش های آنان ارج نهاده، مشوقی باشند برای سایر انسان های شجاع و آزاده که صدای اعتراض خود را علیه رژیم اسلامی به گوش جهانیان و سازمان های دفاع از حقوق بشر برسانند. در آینده نام عده دیگری از این قهرمانان زنده را باز هم خواهم آورد. درود برآنان. نام این افراد در تاریخ باقی خواهد ماند، البته نام محمود احمدی نژاد و علی خامنه ای هم.

امارات متحده عربی یک قرارداد همکاری هسته ای با آمریکا امضا کرد

واشنگتن- سرویس خبری ایران تایمز: **امارات متحده عربی با امضاء یک قرارداد همکاری هسته با آمریکا، نخستین کشور همسایه ایران محسوب می شود که چنین قراردادی را امضا کرده است. وزارت امورخارجه آمریکا این قرارداد را عاملی برای جلوگیری از «گسترش سلاح های هسته ای» اعلام داشت.**
وزارت امورخارجه آمریکا: رویکرد امارات متحده عربی به تولید انرژی هسته ای صلح آمیز، به عنوان نمونه والگویی برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای محسوب می شود که برخلاف روش ایران در این زمینه است.
کاندالیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا و «شیخ عبداله بن زاید النهیان» وزیر امورخارجه امارات متحده عربی روز پنجشنبه ۲۶ دی - ۱۵ ژانویه یک قرارداد همکاری هسته ای بین دوکشور را در واشنگتن امضا کردند.
امضا این قرارداد تاکنون به دلیل اعتراض شماری از اعضای کنگره آمریکا به تعویق افتاده بود. این گروه از اعضای کنگره ابراز نگرانی کرده اند امضا چنین قراردادی ممکن است موجب تشدید گسترش جنگ افزارهای هسته ای و بی ثباتی در منطقه خاورمیانه شود.
براساس این قرارداد که در آخرین روزهای دولت بوش به امضا رسید، آمریکا به امارات متحده عربی در زمینه ایجاد یک نیروگاه هسته ای کمک خواهد کرد. گفته می شود این نیروگاه احتمالا تا سال ۲۰۱۷ به بهره برداری خواهد رسید.
براساس این قرارداد امارات متحده عربی درصدد غنی سازی اورانیوم برنیامده بلکه از آمریکا سوخت هسته ای و دانش فنی هسته ای را دریافت کرده و در مقابل تعهد می دهد که از مقررات پیمان منع گسترش جنگ افزارهای هسته ای پیروی کرده و تضمین های هسته ای مربوط به آژانس بین المللی انرژی را به اجرا در آورد.
این قرارداد پس از قرار گرفتن کنگره در جریان آن، به صورت قانون در خواهد آمد. این قرارداد نیازی به رای گیری کنگره ندارد اما از آنجا که امضای نهایی و اعلام آن به کنگره از سوی جرج بوش صورت نگرفته است، این وظیفه بر عهده بارک اوباما رئیس جمهوری جدید آمریکا قرار دارد. تاکنون هیچ یک از اعضای گروه رئیس جمهوری جدید آمریکا در این زمینه اظهار نظری به عمل نیاورده اند. در همین حال به گزارش روزنامه گاردین چاپ لندن، شماری از اعضای جمهوریخواه کنگره ابراز نگرانی کرده اند که با امضای این قرارداد ممکن است تکنولوژی هسته ای از امارات متحده عربی به طور قاچاق به ایران «منتقل» شود. پیش از این ایلینا راس- لتینن نماینده جمهوریخواه ایالت فلوریدا در مجلس نمایندگان آمریکا و عضو کمیته روابط خارجی با ارائه لایحه ای خواستار به تعویق افتادن امضای این قرارداد شده بود. اما شان مک کورمک سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در این زمینه اعلام داشت: امضای این قرارداد به جلوگیری از گسترش سلاح های هسته ای کمک خواهد کرد. در همین حال وزارت امور خارجه آمریکا با انتشار بیانیه ای اعلام داشت: رویکرد امارات متحده عربی به تولید انرژی هسته ای صلح آمیز، به عنوان نمونه و الگویی برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای محسوب می شود که برخلاف روش ایران در این زمینه است.

وزارت امور خارجه آمریکا افزود: این قرارداد یک نمونه واقعی از روشی است که می توان در جهت عکس روش فعالیت های هسته ای ایران، در پیش گرفت که کاملا برخلاف مقررات آژانس بین المللی انرژی هسته ای و قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد است.
در این بیانیه همچنین گفته شده است: ما خواستار آن هستیم که این قرارداد به عنوان الگویی برای سایرکشورها در نظر گرفته شود.
در این میان، جمهوری اسلامی در اواخر ماه گذشته به کشورهای عربی حاشیه جنوبی خلیج فارس پیشنهاد تاسیس کنسرسیوم مشترک ساخت و توسعه نیروگاه های هسته ای آب سبک را ارائه کرد. غلامرضا آقازاده، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران در این زمینه گفت: در صورت موافقت این کشورها، ایران آمادگی دارد تا طرح جامع این پیشنهاد را ارائه کند.